

VACARISSES

balcó de Montserrat
edició digital

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

L'adoració dels Reis d'Orient (1575) - Pablo Esquert (Museu de Saragossa)

SUMARI

Pòrtic	3
L'Evangeli pam a pam	4
La cuina de Ca la Quima	6
Campanades	7
Pensaments caçats al vol	10
Dites populars	11
Racó de la poesia	12
Vacarisses, balcó de Montserrat	13
Des de Viladecavalls	20
Dels diaris	22
Indrets propers	32
Col·laboracions	34

Vacarisses, balcó de Montserrat

Edita: Parròquia de Vacarisses

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 15 - 📞 0034938359102

08233 Vacarisses (Catalunya)

vacarissesbalcomontserrat@gmail.com

<http://issuu.com/search?q=balcomontserrat>

Director: Sebastià Codina

Redacció, Coordinació i Maquetació:

Jordi Badia, Josep Graells,

Jaume Pintó i Josep Torras

Dipòsit Legal: B 9241-2014
(de la versió digital)

Foto de la capçalera de la portada: Isabel Roumens

ESGLÉSIA DE VACARISSES

HORARI DE MISSES

Dissabtes: 8,00 del vespre

Diumenges. 2/4 d'11 del matí

La revista "Vacarisses, balcó de Montserrat" i en particular la Direcció i l'equip de redacció, coordinació i maquetació, no es fan responsables del contingut dels articles dels seus col·laboradors.

ANEU A LA WEB

ENVIEU-NOS UN CORREU

L'ERMITA DE SANT SEBASTIÀ

(Santa Maria de Meià)

Ara que encetem l'any i ens trobem al mes de gener, és prou escaient dedicar un breu escrit a una ermita ubicada al llunyà terme municipal de Vilanova de Meià, situat a la comarca de la Noguera i al vessant sud del Montsec de Rúbies (Prepirineu de Lleida). I és apropiat parlar-ne perquè està dedicada a Sant Sebastià, el dia de la festivitat del qual és el 20 de, precisament, el mes de gener. Aquesta ermita, modesta però singular, presenta diversos paral·lelismes amb el “Vacarisses, balcó de Montserrat”. Pot semblar il·lògic i agosarat comparar un edifici religiós amb la revista digital que teniu entre les mans (o més ben dit, a la pantalla), però una simple anàlisi ens farà adonar que guarden una relació força estreta.

Aquests són els tres punts principals que tenen en comú:

- 1) L'ermita esmentada està dedicada a Sant Sebastià, i com tots sabeu, lectors i lectors, el fundador i impulsor fonamental del “Vacarisses, balcó de Montserrat” és en mossèn Sebastià Codina i Padrós, ferm i incansable ànima *mater* de la publicació. Per tant, els personatges cabdals que donen raó de ser a l'ermita i al balcó comparteixen el mateix nom: Sebastià.
- 2) Al vessant sud de l'ermita hi ha un mirador amb unes baranes de fusta i un panell informatiu des del qual, i si la climatologia ho permet, s'observa a la llunyania (i encara que sembli mentida) la inconfusible silueta de la muntanya de Montserrat emergint de la vasta planúria que conforma la Depressió Central Catalana com si d'un illot en plena mar es tractés. La perspectiva de la muntanya serrada i la seva mida no són les mateixes que es copsen des de Vacarisses, però el cert és que es gaudeix igualment de la visió de la seva personal figura des d'una posició elevada. Per tant, l'ermita no deixa de ser també un balcó de Montserrat, tot i que força allunyat del massís conglomerat.

COL·LABORACIONS

- 3) Vacarisses es troba ubicat al cantó sud-oest de la serra de l'Obac, paratge natural molt estimat i visitat per la gran majoria dels habitants de les seves poblacions veïnes. Doncs, a migjorn de l'ermita de Sant Sebastià i a poca distància, s'alça una carena allargada de relleus suaus que també s'anomena serra de l'Obac. Una inesperada coincidència més!

Un cop vistos aquests punts comuns ben curiosos i en part sorprenents, anem a conèixer un xic més l'ermita de Sant Sebastià. Tal i com s'ha dit anteriorment, es troba ubicada al municipi lleidatà de Vilanova de Meià, als peus del feréstec vessant sud del Montsec de Rúbies o de Meià.

S'hi pot accedir amb vehicle tot seguint una pista de terra que s'origina a l'extrem oest del poble de Santa Maria de Meià, just davant de la destacada església de Santa Maria de Meià i amb un cartell al seu inici que senyalitza Fontllonga i Figuerola de Meià. Al cap de poca estona de seguir-la, trobem a mà esquerra una espaiosa àrea de picnic amb un bon panell informatiu de l'Espai Natural Protegit de la serra del Montsec.

Santa Maria de Meià

COL·LABORACIONS

Més endavant, deixem la pista i en seguim una altra que surt a mà dreta i que presenta un altre cartell que senyalitza, entre diverses destinacions, l'ermita de Sant Sebastià. Havent recorregut uns tres quilòmetres des de Santa Maria de Meià, arribem a l'esplanada on s'alça l'edifici, la teulada i la façana del qual es poden contemplar durant l'aproximació tot emergint del bosc que l'envolta. És recomanable fer aquest itinerari a peu, ja que és prou assequible i es frueix més intensament de l'entorn (cal preveure uns 45 minuts d'anada amb pujada suau).

La façana oest de la humil però personal ermita de sant Sebastià.

Visió del mirador i dels contraforts de la paret sud de l'ermita.

La teulada i la façana meridional de l'ermita treuen el nas entre les alzines del bosc que l'envolta.

Montserrat emergeix a la llunyania com un miratge somiat.

L'ermita, ben senyalitzada amb un indicador, es troba ubicada en un replà orientat a migdia. Li fan companyia un bon aparcament, tres taules de fusta amb bancs per poder fer picnic i una font obrada dedicada també a Sant Sebastià amb una petita bassa artificial al seu costat. Un bosquet d'alzines resistents a les temperatures extremes aporta un xic d'ombra, molt necessària en els habituals dies de calor. L'ermita és d'una sola nau, amb un absis semicircular, diversos contraforts exteriors al vessant sud i algunes finestres de petites dimensions. Té un petit edifici annex a ponent al qual s'hi pot entrar lliurement. Des del seu interior s'accedeix a l'ermita a través d'una porta metàl·lica

normalment tancada. A través de la seva reixa es pot contemplar l'estança, austera i presidida per una talla prou gran de Sant Sebastià. L'ermita ha patit diverses restauracions, en gran part degudes als danys soferts durant la Guerra Civil del segle passat. Com s'ha esmentat a l'inici d'aquest escrit, al cantó sud de l'edifici hi ha un bon mirador amb unes baranes de fusta i un panell informatiu amb una poesia anònima de les caramelles de l'any 1934.

Interior de l'ermita de sant Sebastià

La visita a aquesta ermita no deixa indiferent. El paratge on es troba ubicada, eminentment rural i de secà, transmet una força que sembla sorgir talment de les entranyes d'aquesta terra aspra i ruda però noble i de gran personalitat. Durant el trajecte d'aproximació i des del seu mirador, gaudim d'unes vistes àmplies i es respira tranquil·litat. I si som excursionistes amb ganes i forces, podem pujar cims emblemàtics i propers de l'agresta serra del Montsec tals com la Roca Alta, el Tossal de Mirapallars i Urgell, el Tossal de les Torretes (sostre comarcal de la Noguera) o el sorprenent cim on s'erigeix la també venerada ermita de Sant Mamet. En canvi, si som més aviat de caire urbà també ens podem esplaïar visitant els petits pobles de Santa Maria i Vilanova de Meià, rústecs i amb edificis que traspuen història.

I pels més agosarats escaladors, hi han traçades un munt de vies d'escalada llargues, verticals i de diverses modalitats per les ja històriques parets de la roca dels Arcs o de la mateixa Roca Alta.

Això sí, tant si visiteu cims com pobles o parets, eviteu els dies de forta calor o els més gèlids i emboirats de l'hivern.

Text, mapa i fotos de la pàgina 38: **Albert Masó García**

Resta de fotos de la web